

Їй сняться кити і малі північні пташки

Катерина Бабкіна

Їй сняться кити і малі північні пташки,
блискучі колії та чужі рюкзаки,
і мандаринів середземні стиглі боки
у нічному листі.
Їй іноді теж – всі її чоловіки,
котрі так невдало зішлися в одному місці.
Їй хочеться келихів, суконь, смішних подій,
вітрильників білих, що ковзають по воді,
яскравих повернень і тоскних блакитних злив,
пісень і океанських припливів
і також щоби хтось назавжди її захистив
від усіх лихих і незрозумілих впливів.
І хай вона тобі світиться як ніхто,
коли підкурює або веде авто,
коли розсипає дріб'язок і ключі,
коли не відповідає на дзвінки уночі,
і хай твоє серце вистрибує через рот
від всіх її сподівань, надій і скорбот,
чи від кута повороту її голови
як від запаху свіжоскошеної трави.
Нехай вона мандрує в твоїй крові,
під язиком, в легенях і голові –
помри чи зникни, та тільки стій де стоїш,
допоки певне все, щось залишається між –
обіцянки, відстані, сутінки снігові.